

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน
๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๒๘ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ใด <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

นักวิชาการร่ายยาวเตือนปัญหาการศึกษาไทย ใกล้เคียงประชาคมอาเซียน ภาษา-สังคม-วัฒนธรรม ยังละ

วันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2554 เวลา 19:57:38 น.

Share22

เมื่อเวลา 09.00 น. วันที่ 28 กันยายน ที่ห้องประชุมรวงข้าว ม.เกษตรศาสตร์ มีการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง "ทิศทางการศึกษาไทย:กับความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน" จัดโดย นสพ.มติชนร่วมกับ กระทรวงศึกษาธิการ มูลนิธิ ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ มูลนิธิ บรรจง พงศ์ศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยในงานเสวนามี ดร.ชินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, นายถาวร ชลัยเชิฐร รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ดร.

คุณหญิง กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา อธิการบดีของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ ดร. คุณหญิง กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา อธิการบดีของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ไม่ต้องพูดถึงเรื่องความพร้อม! แม้แต่ความรู้พื้นฐานอาเซียนลุ่มๆดอนๆ!!

ก่อนหน้านี้พูดเรื่องความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ดร. ชินภัทร กล่าวว่า **ความพร้อมต้อง เริ่มจากความรู้ในข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน สำหรับตัวเราเองยังไปไม่ถึงขั้นที่จะเข้าสู่ความพร้อม เรื่องกำแพงภาษี, การย้ายทุนโดยเฉพาะกำลังแรงงาน เรื่องภาษา วัฒนธรรม และความรอบรู้ ที่เรา จำเป็นต้องรู้ หากไม่มีคงมีข้อจำกัดมากขึ้น ซึ่งกลุ่มประเทศที่ถือเป็นก่อนได้ คิดว่าเป็นมุสลิม อย่าง มาเลเซีย บรูไน อีกกลุ่มคือ "CLMV" (ประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) ซึ่งเป็นความร่วมมือ และตื่นตัวขึ้นมา ไทยเราก่อนข้างว่าเราไม่รู้ไปทางไหน ไม่ค่อยรับรู้ความเคลื่อนไหวของ เขามากเท่ากับ "เขาเรา"**

เคยมีการทำแบบสอบถามมหาวิทยาลัยชั้นนำในอาเซียน ถาม 3 ข้อ คือ 1. นักศึกษามีความรู้ลึกเป็น ส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหนไหน ผลพบไทยอยู่อันดับแปด 2. รู้จักธงอาเซียนหรือไม่ ผลพบไทยจัดอยู่อันดับ สิบ 3. รู้จักปีก่อตั้งอาเซียนไทยก็อยู่อันดับสุดท้าย ตรงนี้เป็นเปลือกนอกแต่แก่นคือ เราไม่ค่อยมีความ รอบรู้ระบบการเมืองการปกครองภายในแต่ละประเทศ แต่ตอนประชุมเขามาถามเรื่องเหตุการณ์เสื่อ

เหลือง-แดง แล้วถามด้วยว่า "แล้วยูเป็นสีอะไร"

ดร.ชินภัทร กล่าวต่อว่า สิ่งที่สำคัญคือ เรื่องภาษาการสื่อสาร ซึ่งเรื่องนี้ก็เตรียมและพัฒนาเป็นลำดับ เด็กไทยพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากขึ้นต่างจาก 2 ปีที่แล้ว ที่สำคัญคือ ไม่ใช่เป็นการศึกษาเพื่อการศึกษา เฉยๆอีกต่อไป แต่ต้องนำไปสู่การมีงานทำ การประกอบอาชีพต้องหล่อหลอมมาเรื่อยๆ ไม่ใช่จบเรียน แล้วมาทำงาน

"การจัดการศึกษาจากนี้ไปจะเป็นแนวใหม่ไม่เน้นวิชาการอย่างเดียว เตรียมทั้งวิชาการ ทักษะวิชาชีพ การจัดการ และการจัดการชีวิต มีการประเมินทักษะชีวิต เป็นแบบแตกต่างเฉพาะตามบริบทของแต่ละพื้นที่ การวัดและประเมินผลคงต้องยืดหยุ่นและครอบคลุมแต่ละพื้นที่"

"อุตสาหกรรม" มองปัญหาการศึกษา ไทยสอนภาษาอังกฤษกลับหัวกลับหาง

นายถาวร กล่าวว่า การเปิดเสรีเราใช้ AFTA (เขตการค้าเสรีอาเซียน) มาตลอด การต่อสู้มีมานานแล้ว สิ่งทีภาคอุตสาหกรรมเจอมาตลอดเป็นเรื่องการศึกษา ย้ายแรงงานเสรี การศึกษาในอุตสาหกรรม กรณีเรื่องภาษาใช้พูดง่ายๆคือต้องรู้ "ภาษาคน", "เครื่อง" (หรือซอฟต์แวร์) และ "ตัวเลข" สำหรับภาษาแน่นอนว่า ไทย-อังกฤษ และภาษกับคนที่ทำงานด้วย ทำงานกับคนญี่ปุ่นก็ควรรู้ภาษาญี่ปุ่น

สำหรับภาษาอังกฤษนั้นตนเรียนมาตั้งแต่เล็ก ยังพูดไม่ได้ คิดว่าเพราะ เวลาจะสื่อสารเราแปลจาก ภาษาอังกฤษเป็นไทย แล้วแปลอีกครั้งเพื่อพูดตอบ เราไม่ได้สอนแบบธรรมชาติ เรียนภาษาต้องเรียนตั้งแต่ แบบเบา เหมือนเรารู้ภาษาไทยจากการฟัง พ่อ-แม่พูดให้ฟัง แต่อังกฤษ เรากลับด้านค้นไปหัดเขียน ก่อน แล้วไปเรียนป.สี่เพราะ ไปเรียนภาษาก่อน เนื่องจากต้องเรียนรู้เรื่องเอกราช แต่อีกร้อยปีหน้า อาจเป็นทาสทางเศรษฐกิจ

โดยสรุปจริงๆแล้ว ภาษาต้องเกิดจากการฟัง ไม่ใช่เกิดจากการคิด มันเกิดจากความเป็นธรรมชาติ อัน ที่จริงมันเกิดจากพ่อแม่ด้วย ภาษาคือการซึมซับ การศึกษาต้องไปคิดใหม่ รวมไปถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับ พ่อ-แม่ ผู้ปกครองด้วย

"ขณะที่ผมเห็นเกณฑ์การประเมินการศึกษายังเป็นเกณฑ์เดียวกันอยู่ แตกต่างจากยุทธศาสตร์ที่บอก ว่าให้การศึกษายึดโยงกับพื้นที่ ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องต้องแก้ไขด้วย"

นายถาวร กล่าวต่อว่า สำหรับตนการศึกษามีอุปสรรคแม่แบบ 4 อย่าง คือ นักเรียน, ครู, หลักสูตร และ การจัดการ สำหรับไทยสิ่งที่หายไปคือ "ครู" ครูที่ดีๆหายาก เพราะเราเปลี่ยนวิทยาลัยครูเป็นสถาบัน ทางธุรกิจไปเยอะ ตรงนี้ต้องนำครูเก่งๆมา เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ "แท็บเล็ต" เป็นเพียงเครื่องมือ คนจะ ดีขึ้นอยู่ที่ครู เพราะมีการสื่อสารกันแบบซึ่งหน้า อย่างไรก็ตาม อยากให้สร้างสถาบันสร้างครูดีๆ ขึ้นมาโดยเฉพาะ

ชี้เลือกแข่งในสิ่งที่ได้เปรียบ

ดร. กษมา กล่าวว่า ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ เคยกล่าวว่า "เวลาจะแข่งอะไรต้องเลือกในจุดที่ได้เปรียบ" หมายความว่า ให้ต่อยอดจุดแข็งที่เรามี ซึ่งคิดว่าสิ่งที่น่าจะเสริมคือ เรื่องความคิดสร้างสรรค์ การ พัฒนาเชิงนวัตกรรม, การสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา และเครือข่ายวิชาชีพ

เรื่องความคิดสร้างสรรค์คนไทยโดยสัญชาตญาณสามารถแข่งได้ แต่โรงเรียนและสถาบันต้องช่วย เสริม อย่าง บรรยากาศที่กล้าลอง ไม่ถูกตัดสินว่าผิดหรือพลาดซึ่งคิดว่าสิ่งเหล่านี้ยังมีอยู่มากใน โรงเรียน, เราเติบโตในสังคมที่มีความมั่งคั่งทางวัฒนธรรม เราต้องเปิดโอกาสให้เด็กสัมผัสตรงนี้ อย่างเรื่อง กลอน อาหารแบบไทยๆ ซึ่งที่ผ่านมาเราไม่ได้ซึมซับสิ่งเหล่านี้ไป, การช่วยให้เด็กสามารถ ต่อยอดจากสิ่งที่เรียนรู้, ช่วยให้มีคามอดทนแม้มีความล้มเหลว ซึ่งในโรงเรียนมักบอกว่าต้องทำให้ เสร็จ ให้ดี ไม่ค่อยให้คะแนนความอดทน นักประดิษฐ์ที่เก่งกาจล้วนผ่านความล้มเหลวมากมาย สุดท้ายคือ สามารถเชิญชวนผ่านสื่อเทคโนโลยี เช่นการขายดอกไม้จันทน์ผ่านอินเทอร์เน็ต

เรื่องความเสมอภาคทางการศึกษา เรามักคิดว่าถ้าก้าวสู่อาเซียนต้องมีคนเก่ง แต่จะปล่อยให้คนเก่ง กลุ่มเดียวไม่ได้ คนที่ต้องให้ความสำคัญคือ หญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป ซึ่งคนเหล่านี้จบม.เป็นที่อันดับ 3 ในอาเซียน ถ้าเราให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้หญิงจะเป็นตัวคูณมากที่สุด, ถูกหลอกลวงแรงงานต่าง

คำว่า เด็กพม่าอยู่ในไทยมากมาย จริงๆแล้วเด็กเหล่านี้คือสะพานที่สำคัญสู่อาเซียน ซึ่งหากพัฒนาดีเขาอาจเป็นทูตท้องถิ่นได้เลย ที่สำคัญต้องไม่ลืมคนไทยพลัดถิ่น ซึ่งคนเหล่านี้เป็นทูตในแต่ละท้องถิ่นอยู่แล้ว เป็นตัวแทนของเรา

นอกจากนี้ **เครือข่ายวิชาการ**เป็นสิ่งสำคัญ การติดต่อ ความสัมพันธ์ จะช่วยให้มีเครือข่าย อันนำมาสู่ประตูอื่นๆ ซึ่งความเป็นพี่ เพื่อน น้องเราอาจไม่ได้แลกเปลี่ยนกัน อย่างเช่น ลูกเสือชายแดน มันทำให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนบางทีครูเราอาจเห็นเด็กมาเลเซียมีระเบียบทำยที่สุดเราคงต้องเริ่มปรับแข่งในจุดที่มีความพร้อม ต่อยอดจากจุดที่มีความเข้มแข็ง บางเรื่องก็จะเป็นผู้นำ หากวิ่งตามบางทีก็จะไม่มีทางทำอะไรได้